

ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - JUNIJ 2012 - LETNIK 12

poširina plačana pri pošti Žetale

Številka 45, junij 2012

ZLATA POROKA ZAKONCEV PULKO

V soboto, 5. maja, je bilo v sejni sobi Občine Žetale nadvse slovesno. Župan Občine Žetale, g. Anton Butolen, je ob prisotnosti matičarke

Mire Zajšek za zlatoporočenca razglasil Marijo in Janeza Pulko iz Žetal. V nagovoru je župan orisal skupno 50-letno življenjsko pot

zlatoporočencev. Ob tem je posebej poudaril, da ta pot ni bila lahka. Zlatoporočenca sta bila na posebni preizkušnji leta 1973, ko jima je požar praktično uničil vse imetje. Z močno voljo, vero v življenje, medsebojnim zaupanjem in vztrajnostjo sta postavila kmetijo spet na noge. Ustvarila sta topel dom za hčerko Kristino. To je bil garant, da je hčerka Kristina ostala doma, ter skupaj z možem Izidorjem nadaljuje njuno delo.

Njuno srečo dodatno osrečujejo vnuka Andrej in Boštjan, vnukinja Vesna in pravnuk Anže.

Župan je zlatoporočencema izročil plaketo zlatoporočencev in priložnostno darilo. Na koncu slovesnosti so prisotni zlatoporočencema nazdravili in jima zaželeli še veliko skupnih let.

Jože Krivec

**Ob dnevu državnosti VAM ŽELIMO MNOGO SONCA,
VEDRINE IN LEPH, ZDRAVIH TRENUTKOV V TEM LEPH
DELČKU NAŠE DOMOVINE.**

UREDNIŠKI ODBOR IN ŽUPAN

DOBER DAN!

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše OBČINE ŽETALE.

V eni izmed prejšnjih števil našega glasila sem napisala, da je za besedno izražanje potrebno petindvajset znakov, malo poigravanja z vrstnim redom črk, pa je sestavek oblikovan. Včasih ne gre tako gladko, potrebna je vzpodbuda, inspiracija. Z vsem ustvarjalnim sta me obogatila Skokova – ga. Marija in g. Ivan. Popeljali smo se po Vinarjah, Vildonu, ob meji z Občino Majšperk na Janški Vrh, ki nudi bogat razgled na sosednji hrib, kjer se bohoti Marijina bazilika na Ptujski Gori. Daleč se razlegajo polja, zadaj Pohorje, v nasprotni smeri Macelj, narava ena sama lepota. Z višine v dolino Dolene, skozi Globočec na Lübejev breg. Polni haloških vtisov smo posedeli pod razkošno in umetniško oblikovano lipo in iztekkel se je sončni nedeljski popoldan. Nikjer nismo srečevali ljudi. Verjetno so v tej nedeljski tišini razmišljali o vsakdanjem življenju, o delovnih dneh, o poteh v službo, če le še je. Kako rad ima haloški človek to zemljo, ki je daleč od mestnega vrveža, vse mirno, le v gozdnem zelenju ena sama lepa melodija ptičjega žgolenja.

Tako minevajo dnevi, minilo je že več kot 100 dni Janševe vlade, dogovarjanja, kompromisov, a počasi se daleč pride.

Narava izbira svoj tok življenja, v maju je posmodila krompir in še nekatere poljščine z jutranjim mrazom, vedno pa je tako, da narava vseeno rodi sadove.

Travniki so pokošeni, bale napol suhega sena odpeljane na čakanje, vrtovi urejeni, rože kažejo svoje barve, vse je tako lepo. Če človeku služi zdravje, ga navdihuje dobra volja. Ex tempore – tradicionalna prireditev je zabeležila podobo Žetal, iztekli so se zadnji dnevi učenosti. Nič zategovanja pasu pri šolskih ocenah, tudi nobene korupcije, le realne ocene in šolsko leto je zaključeno. V Žetale prihaja počitniški mir, šestdeset dni zabave, prostosti in osebnega ustvarjanja. Pa pride prvi september, vse zaživi, tu so skrbi za novo šolsko leto, a do takrat je še več lepih mesečnih noči.

Mnogo storjenega in doživetega in spet bo nov trimeser z dogajanjem v društvih in organizacijah naše občine, nove moči za jesensko ustvarjanje. Dotlej naj Vam tečejo dnevi v zadovoljstvu, uspehu, veselem razpoloženju. Prelistajte in preberite 45. številko Ž. n., gotovo bo za vsakogar nekaj zanimivega. Vsem velja prisrčen pozdrav v imenu Uredniškega odbora in vse najugodnejše v imenu oblikovalcev te številke Ž. n.,

odgovorna urednica M. K.

In še vsakdanje reklo:

»Dež za soncem mora biti, za veseljem žalost priti.«
(in seveda obratno)

JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale

Naslov uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale

Odgovorna urednica: Marija Krušič

Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEC, Toni BU-TOLEN

Lektorica: Mojca Kopše

Fotografija na naslovnici: MARIJA SKOK

Računalniški prelom: Adekvat d.o.o.

Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS št. 006-24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

Občanke, občani vabljeni v sodelovanju s prispevki, na elektronski naslov: urednistvozetale@gmail.com.

Sprehod po vsebini

Dober dan	3
Županov uvodnik	4
Novice iz občinske uprave	5-6
Prometna varnost	6-9
Iz naših krajev	9-24

V SLUŽBI BANKIRJEV IN KAPITALA

Medtem ko se je v nekaterih državah, ki jih je pred leti prizadela kriza, stanje že izboljšalo, se v drugih, in med njimi je žal tudi Slovenija, kriza še pogloblja. Razlogov je seveda več.

Poglavitni pa je, da se je v Sloveniji tik pred izbruhom finančne krize zgodila divja privatizacija v obliki tajkunskih prevzemov. Ogromna sredstva, ki so jih posamezniki najeli za nakup podjetij, so si naše banke sposodile v tujini. Ko se je finančni balon razpočil, so ostali dolgovi, ki jih bomo plačevali vsi. Še huje pa je, da je večina tako zadolženih podjetij šla v stečaj, delavci pa med brezposelne. Sedaj nam razlagajo, da je preveč upokojencev, da je preveč javnih uslužbencev, da je preveč socialnih pravic, ... Vsega tega ne bi bilo preveč, če bi 120.000 brezposelnih imelo delo.

Drugi razlog za slabše stanje v naši državi je seveda razklanost naše politike, ki ni sposobna podpirati dobrih rešitev, ki jih ne predlaga sama. Če ne bi imelo takšnih posledic za vse nas, bi bilo komično poslušati politike, kako zavzeto predlagajo in zagovarjajo rešitve, ki so jih še lani na vsakem koraku blokirali. Tuje finančne institucije seveda to stanje in izgubljeno lansko leto izkoriščajo za nižanje bonitetnih ocen. To pa pomeni, da postajajo v preteklosti najeti krediti, ki smo jih zmetali skozi okno, zaradi obresti vsak dan večji.

Pri tem ne gre prezreti, da so bonitetne hiše, ki določajo cene kapitala, v privatni lasti in pod močnim vplivom največjih držav. Tri od največjih ameriških bank, ki so povzročile finančno krizo, danes poslujejo z velikimi dobički. Gre za novodobno obliko kolonizacije. Kapital se od revežev preliva k bogatašem. To velja tako za države, kakor za posameznike.

V naši državi žal ni nič drugače. Največjo odgovornost za takšen obseg krize, ki je sicer res mednarodno pogojena, nosijo tisti, ki se razglašajo za najbolj sposobne, to so menedžerji in posredno politiki, krizo pa rešujemo na plečih najbolj ogroženih, kot so upokojenci, dijaki, študentje, brezposelni, mlade družine, bolni, mlade mamice, ... Žalostno je, da mlada generacija prvič po šestdesetih letih ostaja brez perspektive. Prvič po toliko letih se jim obeta, da bodo živeli slabše kot njihovi starši.

V takšni situaciji bomo seveda, če gledamo z vidika občine, najbolj prizadeti občani manjših občin na demografsko ogroženih območjih. S sprejetimi in napovedanimi ukrepi je resno ogrožena enakost dostopa do izobrazbe v osnovni šoli, kaj šele možnost nadaljevanja šolanja v srednji šoli in študija na univerzah. Ogrožen je dostop do ostalih storitev javnega sektorja. Konkurenčnost delavcev na trgu dela s tega območja se glede na oddaljenost manjša ...

Kar se pa samih občinskih investicij tiče, je stanje trenutno takšno. Že nekaj mesecev čakamo na rezultate razpisa za »Ukrep 322« in »Ukrep 323«. Na vsakega smo prijavili po dva projekta. Zgleda, da odgovorov ne bo pred septembrom. Čakamo na dva sklepa za koriščenje sredstev po 21. členu ZFO. Dokler ni sklepov, ne smemo začeti postopka javnega naročila za izbor izvajalcev. Prijavili smo se tudi na razpis IPA. Odgovori bodo baje znani komaj konec leta. Čakamo še tudi na zadnja sredstva za vrtec, čeprav smo z lastnim denarjem investicijo že plačali v celoti. Čakanje na državni denar pa povzroča probleme z likvidnostjo občine. Kljub temu pa seveda pripravljamo dokumentacijo za kulturno dvorano, ki jo bomo prijavili na razpis RRP, ki je že objavljen in traja do konca decembra, ter dokumentacijo za kanalizacijo v centru Žetal, ki jo bomo prijavili na razpis za »Južno mejo«, če razpis še bo. Sicer pa naj bi se začela izvajati investicija v most v Dobrini, ki ga bo vodila DRSC. Občina si za projekt prizadeva že deset let. Že leta 2005 je bil v državnem proračunu, vendar so ga na žalost pomikali iz leta v leto. Upam, da se bo gradnja tokrat res začela.

Z veliko težavo smo uspeli izvesti že 12. ex tempore. Izvedli smo razpise za društva, ker želimo društvom tudi v teh težkih časih omogočiti vsaj minimalne pogoje za delovanje, ne glede nato, da se je primerna poraba občini ponovno zmanjšala.

Sicer pa kljub vsemu ni vse v materialnih dobrinah. Neki ekonomist je dejal, da bo kriza trajala, dokler se je ne navadimo. Torej se bomo morali navaditi živeti bolj skromno. To pa zahteva od nas še več medsebojnega sodelovanja, še več strpnosti in odgovornosti. V krizi je za preživetje potrebno strniti vrste in smelo stopiti naprej.

Želim vam lepo poletje in naj nam vsaj vreme prizanese.

Vaš župan

Čistilna akcija v Občini Žetale

Kot že nekaj let je v mesecu marcu na območju Občine Žetale potekala čistilna akcija. Moto letošnje akcije je bil »Očistimo Slovenijo«. Tudi letošnja čistilna akcija je v Občini Žetale potekala

preko Vaških odborov Čermožiše, Dobrina, Kočice, Nadole in Žetale. Akcije se je udeležilo 80 občank in občanov. Na zbirnem mestu v Žabjeku se je nabral kar zajeten kup odpad-

kov: cca. 80 m³. Po končani akciji so se udeleženci zbrali pri Lovskem domu Žetale na analizi akcije in skromni zakuski.

8. redna seja Občinskega sveta

V ponedeljek, 26. marca, je v sejni sobi Občine Žetale potekala 9. redna seja Občinskega sveta Občine Žetale. Dnevni red je obsegal 14 točk. Najprej so svetniki potrdili zapisnik 8. redne seje občinskega sveta in zapisnik 4. izredne seje občinskega sveta. Zatem je sledila obravnava Osnutka Odloka o načinu opravljanja obvezne lokalne javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Žetale – skrajšani postopek in osnutek Odloka o premetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje obvezne lokalne gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Žetale – skrajšani postopek. Oba odloka je prestavil dr. Boštjan Brezovnik iz podjetja Lex localis iz Maribora. Namen sprejetih odlokov je podelitev koncesije naju-

godnejšemu ponudniku na javnem razpisu za odvoz komunalnih odpadkov (smeti) za obdobje 15 let. Po razpravi je občinski svet oba odloka potrdil po skrajšanem postopku. Zatem je občinski svet obravnaval Osnutek proračuna Občine Žetale za leto 2012. Proračun je bil predstavljen na Občinskem svetu, zatem pa so ga obravnavali vsi odbori občinskega sveta. Realizacija proračuna je odvisna tudi od tega, kako uspešni bomo na razpisih.

Planirani prihodki proračuna Občine Žetale za leto 2012 znašajo 1.884.534 EUR, planirani odhodki pa 1.846.435 EUR. Občinski svet je sprejel program modernizacije občinskih cest, v katerega je uvrstil ceste: JP 741211 Jesenica-Ložec in cesto JP

741571 Stopnica-Grabe. Zatem je občinski svet sprejel Zaključni račun Občine Žetale za leto 2011, iz katerega je med drugim razvidno, da znašajo prihodki 2.192.166 EUR in odhodki 2.074.215 EUR. Občinski svet je sprejel Letni program športa za leto 2012 in Letni program kulture za leto 2012. Potrjen je bil sklep o višini grobnine na pokopališču v Žetalah v višini 19 EUR, sklep o določitvi najemnine za grobove v višini 66 EUR in sklep o uporabi mrliške vežice, ki znaša 34 EUR na dan. Sprejet je bil tudi sklep o višini prispevka za priključitev na javno vodovodno omrežje, ki znaša 1.103 EUR. Seja Občinskega sveta je bila zaključena s pobudami in vprašanji.

6. izredna seja Občinskega sveta

V ponedeljek, 28. maja 2012, je v sejni sobi Občine Žetale potekala 6. izredna seja Občinskega sveta Občine Žetale. Na izredni seji so svetniki Občine Žetale obravnavali dva odloka in sicer: Odlok o načinu opravljanja rednega vzdrževanja občinskih javnih cest in drugih prometnih površin v Občini Žetale ter Odlok o predmetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje rednega vzdrževanja občinskih javnih cest in drugih prometnih površin v občini Žetale. Namen odloka je podelitev koncesije za opravljanje rednega vzdrževanja občinskih javnih cest in drugih prometnih površin v Občini Žetale za predvideno obdobje 15 let. Navedena odloka sta bila na seji sprejeta. O dejanski podelitvi koncesije se bo pred izdajo odločbe seznanil občinski svet.

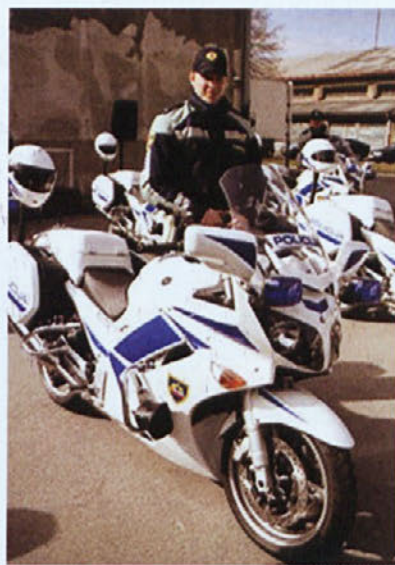
Župan sprejel devetošolce

V petek, 15. junija 2012 je župan Občine Žetale g. Anton Butolen v sejni sobi Občine Žetale pripravil sprejem za učence 9. razreda Osnovne šole Žetale. Sprejema se je udeležilo sedem učencev in razredničarka Lidija Šešerko. Župan je učencem, ki zaključujejo izobraževanje na Osnovni šoli Žetale, opisal razvoj Občine Žetale v preteklem obdobju. Posebej je poudaril, da sta bila v tem času zgrajena nova Osnovna šola in Vrtec. Župan je zaželel učencem veliko uspeha pri nadaljnjem izobraževanju, da bi se radi vračali v domači kraj. Učenci, ki so bili odlični vseh devet let, so prejeli knjižne nagrade, vsi pa majice z grbom Občine Žetale. Sprejem se je v sproščenem vzdušju zaključil z zakusko in skupnim fotografiranjem pred stavbo občine.

Jože Krivec

ZA VEČJO VARNOST MOTORISTOV

Začeli so se topli in sončni dnevi, kar je znak, da se je že »odprla« tako imenovana sezona za motoriste, ki so jih prvi sončni žarki zvalili na ceste. Kot opozorilo in v razmislek naj poudarim, da je v letu 2008 na cestah

na območju R Slovenije v prometnih nesrečah umrlo 47 motoristov in njihovih sopotnikov, v letu 2009 51, v letu 2010 pa 39, da ne govorim o zelo hudo telesno poškodovanih, v mesecu marcu 2011 pa sta na naših cestah umrla že 2 motorista. Da bi bilo teh prometnih nesreč in žrtev čim manj, motoristom posredujem nekaj nasvetov, katere velja upoštevati.

Pred vožnjo preverite zračni tlak v pnevmatikah in jih v prvih kilometrih vožnje primerno ogrejte.

Motoristično čelado si pravilno zapnite. Čist vizir vam omogoča potrebno vidljivost. Ne pozabite na oblačila s ščitniki.

Motorno kolo je ozko, zato vas pri večji hitrosti drugi prometni udeleženci hitro lahko spregledajo. Naj bo vaša hitrost primerna okoliščinam, da vas bodo drugi pravočasno opazili, pa tudi vi njih.

Pri vožnji skozi levi ovinek se odmaknite od ločilne črte na sredini vozišča, sicer bo vaša glava postavljena

tudi meter globoko po smernem vozišču za nasprotni promet.

Hitrost in način vožnje motornih koles še posebej prilagodite v prvih minutah deževja.

Če vaše motorno kolo nima zavornega sistema ABS, v dežju ali na spolzkem vozišču ne zavirajte na talnih označbah. Izogibajte se asfaltnim površinam, na katerih je posut pesek, razlito olje ali podobno (predvsem v ovinku).

Reakcijski čas v idealnih pogojih je 0,6 - 0,8 sekunde, v cestnem prometu v povprečju 1 sekundo, pri nezbranem ali utrujenem vozniku pa že 2 sekundi ali več.

Zavorna pot do ustavitve je pri hitrosti 100 km/h 40 metrov. Pot ustavljanja je seštevek reakcijske in zavorne poti.

Ne vozite, če ste uživali alkohol, mamila, psihoaktivna zdravila ali ste utrujeni. To lahko hitro postane vaša zadnja vožnja.

Vodja policijskega okoliša
Damjan Bračič

VARNO NA KOLO

Kolo je eno najbolj priljubljenih prevoznih sredstev. Za otroke je tudi igralo, odrasli pa ga čedalje pogosteje uporabljamo ne le za prevoz, temveč tudi za rekreacijo.

S kolesarjenjem kot zelo enostavnim in ekološkim načinom gibanja in prevoza prispevamo k čistejšemu okolju, spomladi in poleti oz. v toplejših mesecih pa je to tudi ena najprijetnejših športnih aktivnosti na svežem zraku, s katero skrbimo za ohranjanje svojih telesnih sposobnosti.

Kolesarjenje je skratka zdravo, aktivno in prijetno - naj bo tudi varno! Kolesarji so namreč poleg pešcev najbolj ogrožena in izpostavljena skupina prometnih udeležencev.

Vozniki koles so v najhujših prometnih nesrečah v več kot polovici primerov povzročitelji nesreče. Kolesarji najpogosteje povzročijo prometne nesreče zaradi nepravilne strani in smeri vožnje (vozijo preblizu roba vozišča ali celo po nasprotni polovici), kar je pogosto povezano tudi z vožnjo pod vplivom alkohola, vožnje pod vplivom alkohola, neupoštevanja pravil o prednosti (največkrat na križiščih, saj pozabljajo, da tamkajšnji "stop" znak ali znak "križišče s prednostno cesto" velja tudi zanje in ne le za voznike motornih vozil, neprilagojene hitrosti stanju in lastnostim ceste, še posebej na posameznih odsekih cest z večjim naklonom.

Kolesarji so tudi žrtve drugih udeležencev v cestnem prometu, največkrat prehitrih voznikov in tistih, ki vozijo pod vplivom alkohola. Pogosto pa njihovo vožnjo ovirajo nepravilno parkirana vozila. Dejstvo je, da so kolesarji v cestnem prometu manj varni kot drugi udeleženci. Predvsem so slabše vidni, njihova vidnost pa je obratno sorazmerna s hitrostjo vožnje: hitrejši so, slabše so opazni.

Zato, kolesarji, vozite previdno in skrbite za lastno varnost, pri čemer upoštevajte naslednja pravila in nasvete:

Bodite pozorni na prometno signalizacijo (prometne znake) in jih upoštevajte!

Na mestih, kjer promet ureja semafor, morate upoštevati svetlobne znake. Ne vozite pod vplivom alkohola!

Pred spremembo smeri vožnje večkrat pogledajte, kaj se dogaja za vami, ter pravočasno in odločno nakažite svoj namen.

Upoštevajte pravila prednosti, ki veljajo za kolesarje v križiščih, še posebej tam, kjer so označene kolesarske steze.

Vozite po kolesarski stezi in kolesarskem pasu ali poti. Vedno uporabljajte le površino, ki je namenjena kolesarjem (označena s prometnimi znaki in talnimi označbami). Po takšnih površinah morate voziti po desni kolesarski stezi glede na dovoljeno smer vožnje, na dvosmerni kolesarski stezi pa po desni strani steze.

Če ni kolesarske steze ali pasu, vozite ob desnem robu vozišča v smeri vožnje, in sicer čim bližje robu (ne več kot en meter od roba) vozišča.

Ponoči in ob zmanjšani vidljivosti morate imeti na sprednjem delu kolesa prižgano belo luč za osvetljevanje ceste, na zadnji strani kolesa pa rdečo pozicijsko luč. Tu mora biti nameščen še rdeč odsevník, na obeh straneh pedalov morate imeti

rumene ali oranžne odsevníke, na kolesih pa rumene ali oranžne bočne odsevníke.

Če vozite v skupini kolesarjev, vozite drug za drugim. Izjemoma, če je pot dovolj široka, lahko dva kolesarja vozita vzporedno.

Novela zakona o varnosti cestnega prometa, ki je začela veljati 30. aprila 2008, na novo ureja treninge kolesarjev, ki zaradi specifičnosti kolesarskega športa ne morejo trenirati in hkrati upoštevati vseh pravil, ki sicer veljajo za kolesarje. Kolesarjem, ki imajo licenco Kolesarske zveze Slovenije, zakon omogoča vožnjo v skupini, ki jo morajo sestavljati najmanj štirje kolesarji: Več o tej novosti na spletni strani Ministrstva za promet.

Promet skrbno opazujte, predvidevajte ravnanje drugih udeležencev.

Še posebej pozorni bodite na vozila, ki vas dohitevajo in prehitvajo.

V križiščih bodite še posebej previdni, z roko odločno nakažite smer in se prepričajte, ali so vas opazili. Če je situacija nejasna, raje sestopite s kolesa in pojdite čez križišče peš.

Da vas bodo drugi udeleženci v cestnem prometu, pešci in vozniki, hitreje opazili, uporabljajte zvonec.

Ponoči poskrbite, da boste še bolj vidni (obvezne so luči, odsevníki, priporočljiva svetla oblačila).

Prtljago vozite v za to namenjeni

košarici ali pritrjeno na prtljažniku. Roke imejte proste za vodenje krmila in nakazovanje smeri.

Nikoli ne smete: krmila kolesa izpuščati iz rok, dvigniti nog s pedal, voditi, vleči ali potiskati drugih vozil, pustiti se vleči ali potiskati, prevažati predmetov, ki bi vas ovirali pri vožnji, voziti drugih oseb, razen če je z zakonom določeno drugače.

Če je treba, za svojo varnost raje ustavite in pustite vozilo/a mimo.

Vaše kolo naj bo redno vzdrževano in tehnično brezhibno.

V obvezno opremo kolesa sodijo zvonec, luč za osvetljevanje ceste, zadnja rdeča luč, zadnji rdeči odsevnik, rumeni odsevnik v pedalih, brezhibna zadnja in prednja zavora, bočni odsevnik.

Na kolesu je priporočljivo imeti: distančnik z odsevom, ščitnik verige, blatnike, ustrezne pnevmatike, ustrezen sedež, ogledalo.

Čelada: kolesar, mlajši od 14 let, mora med vožnjo nositi na glavi pripeto atestirano zaščitno čelado, enako pa velja tudi za otroka, ki se na kolesu vozi kot potnik. Čelado priporočamo tudi odraslim kolesarjem, čeprav ni predpisana.

Da se bodo s kolesom varno vozili tudi otroci, veljajo zanje še posebna pravila:

Kolo sme samostojno v prometu na cesti voziti otrok, star najmanj

osem let, ki ima pri sebi veljavno kolesarsko izkaznico, in oseba, ki je starejša od 14 let.

Za vožnjo kolesa se otroci usposobijo ter opravijo kolesarski izpit in dobijo kolesarsko izkaznico v osnovni šoli, ki jo obiskujejo.

Otrok do 14. leta, ki nima opravljenega kolesarskega izpita, sme voziti kolo v cestnem prometu le v spremstvu polnoletne osebe, ki lahko ob upoštevanju prometnih razmer spremlja največ dva otroka.

Otrok do 6. leta sme voziti kolo le na pešpoti ali v območju za pešce, v spremstvu polnoletne osebe pa tudi v območju umirjenega prometa.

Kolesar, mlajši od 14 let, mora med vožnjo nositi na glavi pripeto atestirano zaščitno čelado, enako pa velja tudi za otroka, ki se na kolesu vozi kot potnik.

Prav tako so bolj kot drugi udeleženci v cestnem prometu ranljivi starejši kolesarji. Statistični podatki namreč kažejo, da so v prometnih nesrečah najpogosteje udeleženi starejši kolesarji, zlasti starejši od 65 let, saj so pogosto premalo pozorni na vozila, ki jih prehitevajo, slabše slišijo, vidijo in počasneje ustrezno reagirajo. Starostne spremembe vključujejo tudi zmanjšano sposobnost okrevanja po težjih poškodbah. To seveda nikakor ne pomeni, da

starejši ljudje ne smejo kolesariti. **Vendar pa svetujemo:**

Naj bodo odgovorni in naj upoštevajo svoje sposobnosti ter sedejo na kolo le takrat, ko so prepričani, da so resnično sposobni varne udeležbe v cestnem prometu.

Svetujemo jim, naj se izogibajo vožnji ponoči, ker se njihov vid počasneje adaptira temi. Posamezne vožnje naj bodo krajše. Izogibajo naj se tudi voženj po cestah, kjer se razvijajo večje hitrosti. Predvsem pa naj se izogibajo cest, kjer ni kolesarskih stez.

Če bomo torej kot kolesarji ravnali tako, da bomo najprej sami poskrbeli za lastno varnost in da se ne bomo sami spravljal v nevarne in/ali kritične situacije, potem bomo uživali v koristnem, prijetnem in zelo zdravem načinu gibanja, ki ga predstavlja kolesarjenje.

Pri tem pa morajo biti na kolesarje pozorni tudi vozniki drugih prevoznih sredstev, kot so na primer osebnih avtomobilov: če zavijajo na križišču desno, morajo pustiti mimo vozila, ki vozijo v isti smeri po kolesarskem pasu ali kolesarski stezi, ki jo prečkajo.

Pri vsakem zavijanju na križišču, pri katerem "sekajo" kolesarsko stezo, morajo pustiti mimo vsa vozila, ki vozijo po kolesarski stezi.

Nikoli ne smejo parkirati na kolesarski stezi ali pasu, saj s tem ovirajo ali ogrožajo promet kolesarjev.

Ponoči in ob zmanjšani vidljivosti morajo uporabljati predpisane luči, pri tem pa poskrbeti, da z njimi ne zaslepijo nasproti prihajajočih kolesarjev, še posebej na mestih, kjer ni pločnikov, prehodov za pešce ali pešpoti.

Vedno naj se zavedajo, da bodo kdaj tudi sami kolesarji.

Želimo vam varno vožnjo, naj bo kolesarjenje rekreacija – ne tragedija.

VODJA POLICIJSKEGA
OKOLIŠA
Damjan Bračič

KURJENJE V NARAVI

Dragi občani in občanke, pred nami so toplejši meseci, poletni meseci, s katerimi se začnejo razna opravila na prostem, med katerimi se najde tudi sežiganje raznih odpadkov ter kurjenje obdelovalnih in travnatih površin, kakor tudi pikniki, ki s seboj prinesejo kurjenje v naravi. Ker je to početje izredno pogosto ravno v poletnih mesecih, ki pa so ponavadi zelo suhi, vam bom v tem članku poskušal predstaviti problematiko kurjenja v naravi in ukrepe ob kurjenju ter kaj storiti, kadar nam ogenj uide izpod nadzora. V PGD Žetale se zavedamo, da je preventiva na prvem mestu, saj kot pravi star rek: »bolje prečit nego lečit«. Želimo si čim manj posredovanja, kar pa pomeni, da je potrebno ozaveščati tudi vas.

Za največjo stopnjo požarne ogroženosti veljajo ravno vroča in suha obdobja v poletnih mesecih, kakor tudi vroči pomladni meseci, ko v naravi prevladuje suho, odmrlo rastlinstvo. Ob vsem tem pa moramo seveda upoštevati še človekovo delo v naravi, ki se prične ravno takrat, ko postane vreme toplejše.

Vnetljivost in gorljivost materiala sta v tesni povezanosti s količino vlage (vode) v rastlinstvu. Le-te je v sončnih in sušnih dneh izredno malo, saj sonce in veter pomagata pri izsuševanju materiala in rastlinstva, s tem pa se povečuje gorljivost materiala ter rastlinstva, posledično pa se povečuje požarna ogroženost. Velik vpliv ima v primeru že nastalega požara tudi veter, saj zelo negativno vpliva na širjenje požara. Z vetrom v ogenj dotekajo večje količine kisika, s prenašanjem isker in manjših gorečih materialov pa le-ta povzroči nastanek novih požarov.

To je bilo na kratko nekaj teorije o požarni ogroženosti in dejavnikih, ki vplivajo nanj. Sedaj pa na bolj praktične primere. Da pride do požara v naravi, zadostuje že nedolžna iskrica, ki lahko kar hitro zaneti požar velikih razsežnosti. Kot vemo, se v Žetalah nahaja veliko gozdnih in travnatih površin, zato je materiala, ki zagori, zelo veliko, prav tako nam ni naklonjen tudi teren, saj velika

razgibanost terena z različnimi hribovitimi deli zelo ugodno vpliva na širjenje požara. Če k temu dodamo še visoke temperature in sušo, imamo idealne pogoje za razvoj požara. Vzrok za požare v naravi je v veliki večini (95%) človeška malomarnost oz. nevednost. Najpogostejši vzroki za nastanek požara so uporaba odprtega ognja, kurjenje in sežiganje, odmetavanje cigaretnih ogorkov in odlaganje vročega pepela in ogorkov – zato se moramo tega v sušnih obdobjih izogibati!

Kurjenje v naravi?

Če kurite v naravi, poskrbite, da bo kurišče urejeno in zavarovano ter ga ves čas nadzirajte. Urejeno kurišče mora biti obdano z negorljivimi materiali (kamni, opeka), v njegovi okolici pa ne sme biti gorljivih snovi (trave, vej). Bolj kot pri kurjenju v naravi pa bi rad poudaril previdnost pri sežiganju odpadkov in obdelovalnih površin ter travnikov. Če kurjenje ni potrebno, se mu poskušajte izogniti, če pa že morate kuriti, se poskušajte držati nekaj naslednjih navodil:

Kurite le podnevi (med 8. in 18. uro), ob stalnem nadzoru odrasle osebe (nikoli ne puščajte ognja nenadzorovanega!).

Ob vetrovnem vremenu se ne poslužujte sežiganja. Kraj sežiganja naj bo od stanovanjskih in drugih zgradb oddaljen vsaj 100m, najmanj 50m od javnih prevoznih poti in najmanj 20m od skupin dreves, grmovja, gozda. Če nameravate kuriti oz. sežigati v večjem obsegu, obvestite o tem gasilce oz. center za obveščanje na številko 112 (bolje, da vam pridemo pomagat nadzorovat kurjenje, kot pa kasneje gasit).

Nikoli ne kurite oz. sežigajte v obdobju velike ali povečane požarne ogroženosti, saj je takrat tudi prepovedano in kaznivo –do 6000 eur (o razglasitvi velike požarne ogroženosti boste obveščeni preko medijev, prav tako pa bomo poskrbeli, da bo razglas objavljen tudi na naši spletni strani: www.pgd-zetale.si).

Kaj storiti, če zagori v naravi?

Predvsem je zelo pomembno, da oslanete mirni in zbrani! Če gre za

manjši začetni požar, ki se je komaj začel, ga poskušajte pogasiti. Pri gašenju pazite predvsem na lastno varnost. Gasite z razpoložljivimi sredstvi (voda, zemlja, pesek, veje, lopate, grablje, odeja, ...). Gašenje požarov v naravi je najuspešnejše z vodo. Zadostno količino vode preprosto zlijte na ogenj. Ogenj mora v vseh primerih povsem ugasniti. S smrekovimi ali drugimi vejami udarjajte po površini, ki jo je zajel ogenj ali pa jih vlecite po robu goreče trave. Če imate pri roki kramp ali lopato, lahko prekopljete rušo in s tem preprečite širjenje požara. Manjšo površino, ki jo je zajel ogenj, lahko posipate tudi s peskom ali zemljo, dokler povsem ne ugasne.

Sami gasite, če požar ne presega vaših zmožnosti. Če požaru niste kos, takoj obvestite center za obveščanje na številko 112 in povejte, kdo kliče (ime in priimek sta dovolj), kje gori (poskušajte čimbolj natančno opisati kraj požara, morebitne težave pri dostopu, ki bi jih lahko imeli gasilci, zaželeno je, da poveste tudi, kako se kraju reče po domače), kaj gori (poskušajte povedati, ali gori trava, gozd, hiša), kakšen je obseg požara (ali gori samo kup trave, ali se je morda požar razširil že v gozd, na travnik, smer širjenja požara) in ali so ogroženi ljudje, živali, objekti. Če je možno, povejte tudi, kje boste počakali gasilce zaradi dodatnih informacij, saj le vi najbolj poznate domač teren. Vse informacije, ki jih posredujete gasilcem, lahko veliko prispevajo k učinkovitejšemu gašenju.

Želim vam lepo preživete poletne dni. Polagam pa vam na srce, da poskrbite za lastno in tudi varnost vseh nas s premišljenim in previdnim kurjenjem ter upoštevanjem prepovedi kurjenja.

*Nejc Sakelšek
PGD Žetale*

Literatura: Zgibanka Požar v naravi; MO, URSZR, GZS, ZGS, SZPV; 2008 Uprava republike Slovenije za zaščito in reševanje; www.sos112.si

Agencija RS za okolje - Urad za meteorologijo, 2005; Andrej Pečenko

RAVNANJE Z IZRABLJENIMI MOTORNIMI VOZILI PO NOVEM

V letošnjem letu je z mesecem aprilom pričela veljati nova uredba o ravnanju z izrabljenimi motornimi vozili (Uredba o izrabljenih vozilih, Ur.l. RS, 32/2011 s spremembami), ki naj bi na to področje vnesla več reda. Ta skrb za izrabljena motorna vozila prenaša z javne službe na uvoznike in proizvajalce same. Uvozniki in proizvajalci so koncesijo za ta namen podelili podjetju Ekomobil d.o.o., katerega ustanovitelj so podjetje Saubermacher Slovenija, d.o.o., Karbon, d.o.o. in Avtotransporti Kastelec, s.p.

Pomembna novost, ki jo opredeljuje nova uredba, je uvedba strogih kazni za tiste, ki se vozila

znebijo na nedovoljen način ali se z razgradnjo ukvarjajo nelegalno. Kazni za kršitelje znašajo od 1.000 evrov za fizične osebe do 30.000 evrov za pravne osebe oz. zbiralce, ki vozila ne predajo obratu za razstavljanje. Z novo uredbo se do leta 2015 predpisuje najmanj 85-odstotna predelava vozil, po letu 2015 pa celo 95-odstotna.

V centru za razgradnjo se vsako vozilo na strokoven in okolju neškodljiv način najprej osuši vseh tekočin, sledi razgradnja in sortiranje delov, ki se reciklirajo, vse do gole karoserije, ki se preda v drobilnik za dokončno uničenje.

Saubermacher Slovenija d.o.o.

tako kot doslej še naprej skrbi za zbiranje izrabljenih motornih vozil na štajersko-prekmurskem področju, katerega po novem predstavlja 8 zbiralnih mest, kjer je neuporabno ali nevozno vozilo mogoče predati.

Odsluženo vozilo se brezplačno preda na enem od zbiralnih mest, kjer lastnik dobi potrdilo o razgradnji, s katerim se nato na upravni enoti vozilo odjavi iz prometa. V kolikor je vozilo zapuščeno ali nevozno in ga ni možno dostaviti do najbližjega zbiralnega mesta, za odstranitev poskrbi najbližji zbiralec ali podjetje Saubermacher.

Saubermacher Slovenija, d.o.o.

Zbiralna mesta po novem:

AMZS, d.d. Zagrebška 25, 2000 MARIBOR

AVTOKOMPLET, Pintarič Igor, s.p. Puhova ul. 50, 2000 MARIBOR

SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o. Sp. Porčič 4 a, 2230 LENART

AVTO LUNEŽNIK, Lunežnik Slavko, s.p. Ritoznoj 4,

2310 SLO. BISTRICA

AVTOCENTER ORMOŽ, d.o.o. Hardek 44 c, 2270 ORMOŽ

AVTOSERVIS Franc Lasbaher, s.p. Mariborska cesta 21, 2234 BENEDIKT

AVTOCENTER HORVAT, s.p. Ul. Matije Gubca 13, 9000 MURSKA SOBOTA

AMZS, d.d. Noršinska 2, 9000 MURSKA SOBOTA

LOVSKI DOM IMA LEPŠI NASMEH

Lovski dom LD Žetale je bil dokončan leta 1986. Tega leta je bil tudi slavnostno odprt in predan svojemu namenu. Lepotec na Trebežu je takrat sijal v svoji polni lepoti in bil v ponos lovski družini in tudi kraju. V petindvajsetih letih pa je njegova lepota nekoliko zbledela in lovci smo se odločili, da ga ponovno nekoliko ozaljšamo. Že pred leti smo napravili novo ostrešje, v letošnjem letu pa smo se odločili za obnovo balkonskih ograj, ki jih je že močno načel zob časa. Lovci smo vso zimo pripravljali vse potrebno in čakali na tople spomladanske mesece, ko bo mogoče ograjo pritrditi na balkone lovskega doma. Čeprav se je pri delu angažiralo veliko članov, ki so žrtvovali veliko prosto-

voljnih ur, je potrebno posebej pohvaliti dva člana, ki sta opravila najzahtevnejša dela. To sta Bedenik Ivan, ki je prevzel vsa varilska dela, in naš mizar Poldi Krušič, ki je izde-

lal lesene dele ograje. S skupnimi močmi sedaj naš dom ponovno sije kot kak mladenič.

LD Žetale

TOPLI POLETNI DNEVI

Spet začenjam članek Društva podeželskih žena Občine Žetale s pregovorom v povezavi z naravo: »Če je majnika lepo, je dobro za kruh in seno.«

Minilo je nekaj različnih dni, nadaljši dan je tudi že mimo, skrbi in dela dovolj. Naša predsednica društva pravi: »Vedno se v društvu nekaj dogaja.« Vloga na razpis naše občine, za dodelitev denarnih sredstev, je že oddana in upamo, da bo pozitivno rešena. Petindvajsetega maja so se sestale v naši klubski sobi odgovorne članice društva in potrdile projekt strokovne ekskurzije, načrtovan v začetku julija 2012. O poteku in izteku ekskurzije bomo poročale v jesenski številki Žetalskih novic.

Ljubitelji televizije ste si verjetno ogledali oddajo, ki so jo posneli na kmetiji Janeza in Kristine Letonja in je prikazovala navade in dogajanja predvelikonočnega časa na Žetalskem. Krista, Hilda, Bernarda in Kristina so prikazovale oblikovanje pisank in nastale so čudovite praskanke. Pogovarjali so se o dogodkih in navadah ob velikonočnem času. Kdo je ujel oddajo na ekranu, je spoznal del čarobne narave v naši občini in seveda tudi glas gospodarja Janeza Letonja.

V času potekanja razstave Dobrote slovenskih kmetij v Ptuj, je razstavljalo svoj izdelek-žetalsko štruco ali pletenico ga. Darinka Vogrinc in nagrajena je bila z zlatim priznanjem, tako je že za eno stopničko bližje k dobitku-zlatemu kipcu kakovosti. Gospe Darinki izrekamo iskrene čestitke.

Desetega junija smo sodelovale na zaključni prireditvi tradicionalne razstave Ex tempore s sladkimi dobrotami, sicer pa bomo delovale na kulinarčni način, kjer nas bodo potrebovali. Dela in skrbi je dovolj, začel se je počitniški čas in gotovo si bo našel vsakdo toliko časa, da se bo sprostil ob lepi knjigi, ob kakšni radijski in televizijski oddaji, še najlepše pa se bo družiti z naravo.

Pa še nekaj o naših članicah-vse so

aktivne, rade sodelujejo pri organizaciji letnega delovnega programa, a ni nam lahko, če nam kdo odide v drugi kraj. Tiho in mirno je odšla v novi dom bele Ljubljane dolgoletna članica našega društva ga. Berta Letonja. Težko je izbrati besede v zahvalo požrtvovalni, ustvarjalni, sposobni in darežljivi gospodnji v župnišču sv. Mihaela v Žetalah. Skoraj pol stoletja je s svojo energijo in delavnostjo vzorno obdelovala župnijski vrt in rodovitne njive. Mnogo ljudi je pogostila, skuhala mnogo okusnih jedi delavcem, ki so obnavljali sakralne objekte. Obiskovalce župnišča je gostila s kavico in sladicami, ki jih je rada pekla, vedno je pripravila kaj zanimivega za razstavo ob občinskem prazniku, rada se je udeleževala strokovnih ekskurzij Društva podeželskih žena naše občine, mnogo let je skrbela za okrasitev cerkva, rože pa je vzgajala na župnijskem vrtu. Marsikomu je podarila zanimivo lončnico. Rada je poklepetala z ljudmi, ki jih je srečevala. Zanimali so jo različni kuharski nasveti, tudi sodobna kulinarika. Njen bister spomin je marsikomu pomagal razvozlati kakšen datumski problem. Še vedno ji je

zelo blizu slovenska pisna beseda, vedno prebira verski tisk. Z veseljem je marsikomu ponudila v branje kakšno knjigo, rada jo je dala tudi kot darilo.

Zadnjo majsko soboto zvečer pri mašniškem obredu se ji je javno zahvalil naš duhovnik gospod Ciril Čuš, ki je poudaril, da je bila skrbna, natančna in z vsem srcem predana delu v žetalski župniji. V dveh letih in pol je spoznal njeno predanost molitvi, cerkvenim obredom in se ji za vse storjeno iskreno zahvalil.

Težko je pozabiti skoraj pol stoletja dni na istem delovnem mestu, a življenje gre naprej. Naj Vam bo gospa Berta Letonjeva namenjenih še mnogo zdravih let, lepih misli na kraj, kjer vam je tekla mladost in kjer ste z znanjem in marljivostjo preživeli najbolj ustvarjalna leta. Članice Društva podeželskih žena Občine Žetale se Vam zahvalujemo za vzorno sodelovanje, bodite v mislih in besedah z nami in lepo preživljajte čas v ne preoddaljeni Ljubljani.

*V mislih na vas, v imenu članic
Društva podeželskih žena
Občine Žetale, Marija Krušič.*

Že tretje ocenjevanje suhomesnatih izdelkov

Delavsko društvo hribovskih kmetij in podeželja je že tretjo leto zapored priredilo ocenjevanje suhomesnatih izdelkov v Prosvetni dvorani Žetale.

Društva ne rabimo posebej predstavljati, kajti v dobrih petih letih delovanja je poseglo prek meja naše občine, priključili so se mu kmetje iz sosednjih in bolj oddaljenih haloških občin.

Društvo deluje po svojih zmožnostih in načrtih, ki si jih člani zastavijo in jih tekom leta izpeljejo.

Ocenjevanje suhomesnatih izdelkov je ena od njihovih že tradicionalnih izvedb. Letošnje ocenjevanje se je odvijalo v petek, 20. aprila popoldne. Da se je zanimanje za to ocenjevanje povečalo, smo se lahko prepričali vsi tisti, ki smo prinesli izdelke, in ostali, ki so prired-

itev samo obiskali. Letos se je predstavilo dvajset salam in tri haloške bunke, skupno triindvajset izdelkov.

Za strokovnost je poskrbela tričlanska komisija, ki so jo sestavljali predsednik Peter Pribožič, univ.dipl.inž. ter članici Valerija Širovnik, univ.dipl.inž. in Darija Artenjak, inž.kmet.

Po končanem ocenjevanju je komisija predstavila rezultate in skupaj z vodstvom ter predsednikom društva g. Francem Cepom podelila skupno pet diplom, eno srebrno in štiri bronaste.

Dobitniki diplom: srebrno diplomu z oceno 18,5 je prejel Jožef Bukšek – salama iz Svetega Jurija-Rogatec, bronasto diplomu so prejeli Anton Božičko – salama iz Kočic, Damjan Korez – salama iz Čermožiš, Valerija Cep – salama iz Kočic ter Jože

Širovnik – haloška bunka iz Dola pri Stopercah.

Po podelitvi je predsednik ocenjevalne komisije g. Peter Pribožič prisotnim na kratko predstavil vse izdelke. Opisal je strukturne pomanjkljivosti, ki so se zgodile pri pridelavi izdelka, in pohvalil nekatere izdelke. Poudaril je, da je bilo letos težko narediti dober izdelek, ker je v takšni zimi in pri velikih temperaturnih razlikah težko izdelati dober izdelek.

Na koncu so vsi prisotni vse izdelke tudi pokusili in jih primerjali, izmenjali izkušnje in pripombe. Da pa je bilo na koncu še bolj veselo, se je oglasila harmonika in ljudska pesem.

Za DHKP, Jože C.

TEKMOVANJE ZA PREHODNI POKAL

Prvo soboto v maju smo člani PGD Žetale organizirali že 6. tradicionalno tekmovanje za prehodni pokal Občine Žetale. Bilo je potrebno pripraviti celotno prizorišče, za kar pa nam je narava namenila samo en dan. Z dobrimi nameni smo namreč želeli kaj postoriti že dan prej, pa nas je presenetil dež. Na srečo smo imeli naslednji dan prijeten sončen dan. Zarana zjutraj smo pričeli s pripravami. Potrebno je bilo prepeljati vso opremo, pripraviti proge, poskrbeti za urejenost okolice in še veliko drugega dela. Nekako nam je le uspelo, tako smo lahko odšli še domov na kosilo in se takoj ponovno vrnil, da smo uradno odprli tekmovanje. Počasi so začele prihajati prijateljske

ekipe iz društev širom Slovenije. Zelo nas je razveselil številen obisk ekip, ki so na našem tekmovanju tekmovali prvič. Vsega skupaj se je na tekmovalnih progah zvrstilo 12 moških in 4 ženske ekipe. Vse ekipe so dosegle zelo dobre čase, vendar je na tekmovanju potrebno premagati druge udeležence, tako smo podelili tri pokale za prva tri mesta v obeh kategorijah. Vsem prejemnikom pokalov in pa seveda vsem, ki so se udeležili tekmovanja, iskreno čestitamo. Ne smemo pa pozabiti tudi na našo tekmovalno desetino, ki se je tudi doma odrezala odlično. Po številu skupnih točk bi dosegli 3. mesto, ampak so se kolegalno odločili, da odstopijo pokal naslednje uvrščeni ekipi, in so tako

nastopili izven konkurence. Po tekmovalnem delu je sledilo druženje ob dobri hrani in pijači do večernih ur. še enkrat hvala vsem udeležencem in pa seveda našim članom, da smo uspešno izpeljali že 6. tradicionalno tekmovanje in upamo, da bo tako tudi vnaprej. Na tem mestu se želimo zahvaliti vsem donatorjem in pokrovitelju tekmovanja Občini Žetale za prispevke, ki ste nam jih namenili. Posebna zahvala pa gre vsem občanom, ki ste si prišli ogledati naše tekmovanje, kar nas izredno veseli; za vse, ki pa niste utegnili, pa prisrčno vabilo za naslednje leto.

*Za PGD Žetale
Nejc Sakelšek*

Modre misli

Pravzaprav je delo še najboljši način, da si polepšamo življenje.

Gustave Flaubert

Poštenjak ničesar ne dela skrivaj in se nobenega dela ne sramuje.

Luigi Settembrini

Sezidane hiše in zasajenega vinograda nikoli ne prodamo za toliko, kot sta nas stala.
Španska modrost

Občudujemo nadarjenost, pogum, dobroto, velike preizkušnje...spoštujemo pa samo denar.

Henry Becque

M.S.

POSTAVITEV MAJPONA

Postavitev majskega drevesa je bila za gasilce vedno posebna priložnost. Pri postavitvi ne gre le za jedačo in pijačo, ampak je zahtevana zelo velika mera koncentracije in varnosti. Pri postavitvi mora običajno sodelovati zelo veliko ljudi, saj je zaradi višine in teže drevesa potrebno mnogo parov močnih rok, zato se tega podviga lotevajo moški, ženske pa le opazujemo in jih oskrbujemo z »energijskimi napitki«.

Pri postavitvi je predvsem pomembna sinhronost dvigovanja. Ponavadi je glavni g. Milko, ki daje komande: »Poslušajte! Dvigni samo leva stran!« ali pa »Dvignite vsi skupaj! Previdno!«. Za marsikaterega opazovalca se zdi dvigovanje mačji kašelj,

vendar to sploh ni res, saj morajo vsi skupaj vložiti ogromno moči, da se drevo postavi. Na srečo v Žetalah ne primanjkuje močnih mož, tako da sploh ne potrebujejo mehanske pomoči žerjava ali pa drugih naprav, ki služijo dvigovanju. Potem to sploh ne bi bil več tisti »majpon«, ki smo ga vajeni. Po nekaj urah možem le uspe postaviti drevo, ki je na vrhu okrašeno z vencem in simbolom slovenstva – zastavo, ki ležerno plapolja v vetru. »Majpon« je postavljen, zdaj pa sledi »talušni« del druženja. Letos je naš član Stanko Krivec praznoval abrahama, zato je pripravil pogostitev, za kar se mu iskreno zahvaljujemo in mu želimo še veliko dobrega ob jubileju.

Na postavitev pride vsako leto tudi nekaj opazovalcev, ki smo jih vedno veseli, zato ste vabljeni vsi, ki vam tradicija nekaj pomeni, da se nam pridružite naslednje leto, da se na lastne oči prepričate, kako je na Vogrinčevem bregu vedno lepo. Ko se zmračí, prižgemo majhen kres, da se pogrejemo, če je malce hladno. Za lačne pa je vedno pripravljena »pasja radost«, da si jo nataknejo na palico in popečejo na vroči žerjavici. Ob zvokih frajtonaric in uglašanih (ali pa neuglašanih) glasov odmeva pesem vse do jutra, saj je postavitev »majpona« le enkrat na leto in takrat je hrup oproščen vsakomur.

Za PGD Žetale, Marjetka Prevolšek

APRILSKA SOBOTA - EKSKURZIJA

Ni bila taka sobota, da bi rekli, da je vsa s soncem obsijana, pa tudi ne taka, da bi bilo potrebno deževen dan odganjati z dežnikom, prav lepo je bil naklonjen dan udeležencem strokovne ekskurzij-članom Strojnega krožka Žetalanec-21. april-občudovanje naše domovine Slovenije s prijaznim in zanesljivim šoferjem Janijem.

Izpred hiše učenosti ob peti uri iz Žetal skozi Rogatec, Rogaško Slatino do prve postaje Trojane: jutranja kava in velik krof, dobra volja prijetnih potnikov in že se peljemo skozi Kranjsko Goro, v Ratečah prečkamo državno mejo in se vozimo po Italiji, skozi Trbiž in prelaz Predel in smo zopet na slovenski strani. Občudujemo Julijske Alpe, se spomnimo naravne nesreče v Logu pod Mangartom, skozi Bovec prispemo v Trento. V domu Trenta se nahaja Trentarski muzej, vodič nas je popeljal po bogato opremljenih prostorih, ki prikazujejo življenje Trentarjev nekoč in danes, to je bogato etnološko in kulturno izročilo doline.

Dolinsko-gorski zrak nas je osvežil in privoščili smo si toplo malico, ki so jo pripravili v restavraciji Gastro. Dobro razpoloženi smo občudovali tok Soče in gozdne

vršace ter prispeli v Kobarid. Prislunhili smo razlagi predstavnice mlekarskega obrata MLEKARNA PLANIKA. Tu proizvajajo mlečne izdelke s posebnim postopkom, turistom omogočajo degustacijo različnih sirov in jogurtov, pa tudi v prodaji imajo proizvedene izdelke. V Kobaridu smo si ugleдали tudi bogat Muzej 1. svetovne vojne, prislunhili smo nazornemu predstavljanju zgodovinskih dogodkov, ki so nas pretresli, saj vemo, koliko žrtev so terjali boji na soški fronti in so zapisani v nekaj knjigah naše zgodovine. Naša ekskurzija se je prevesila že v tretji del dneva, zapuščali smo Kobarid in v avtobusu je zazvenela lepa pesem žetalskih pevcev. Seveda nas je ves čas spremljala vodička, nam natančno razlagala zgodovino krajev, jaz pa sem nestrpnost čakala, kdaj bo povedala kaj o Gregorčiču in njegovi najlepši pesmi Soči. Zagledala sem se v goriške strmine in naenkrat je zazvenelo po avtobusu: »Krasna si, bistra hči planin, ...«. S pravo umetniško besedo jo je prebrala do konca in moja želja je bila potešena. Nadaljevala se je prijetna vožnja skozi Tolmin, Most na Soči, Kanal, Solkan, Novo Gorico, tja doli na jug v Šempas, kjer smo skupno povečerjali in si ogledali bogato vinsko klet-degustacija vin in lepa naša pesem. Ura enaindvajset in misel na Žetale. Poslovili smo se, hitro smo prispeli v Ljubljano, ob lepi pesmi in glasu harmonike smo že bili v Trojanah. Dober večer Štajerska z dišečimi krofi, malo dremanja, rojstvo nedeljskega dne in že smo v Žetalah.

Preživeli smo lep zanimiv dan, hvala vsem udeležencem za prijetno vzdušje in govorili so, da se v juliju popeljemo v Črno goro.

Za Strojni krožek, Marija Krušič

CIRKUŠKI VPAD

Žongliranje, akrobacije, parkour (ekstremno plezanje) in 23 novih obrazov je zaznamovalo moj prvi teden kot EVS (European Voluntary Service – Evropska prostovoljna služba) prostovoljke na Gran Canarii. Če zavrtime čas nazaj, je moj projekt in EVS le ena izmed pik na i v celotnem procesu projektov »Mladi v akciji« in našega dela v Turističnem društvu Žetale. Z veliko pomočjo prostovoljke, ki je trenutno v našem društvu, Deyane iz Bolgarije, mi je uspelo preko intervjuja, pošiljanj motivacijskega pisma in dolge ankete postati ena izmed dveh prostovoljk, ki sva trenutno v organizaciji »Mojo de caña«. Izmed številnih projektov, ki so v sklopu Evropske prostovoljne službe, mi je projekt z imenom »Invasion circense« (Cirkuški vpad) padel takoj v oči. Že po drugem dnevu prihoda na drugi največji otok na Kanarskih otokih in sedmo največje mesto v celotni Španiji, Las Palmas, je sledila animacija za otroke (zračne akrobacije, diablo, žongliranje). Teden kasneje je sledila mednarodna izmenjava in izkušnje iz izmenjav, ki smo jih organizirali v Žetalah, so mi pomagale pri organizaciji »Circus for Inclusion« (Cirkus za povezovanje). Z zaključeno izmenjavo so sledile različne predstave in animacije po ulicah mest Santa Brigida in Las Palmas, ki so dobra popotnica za prihajajočo izmenjavo v Turističnem društvu Žetale, ki bo potekala v avgustu in bo prav tako skozi umetnost, kulturo in šport približala evropsko zavest in nezaposlenost mladim.

Veliko pridobljenega znanja sva z novo predsednico društva Nino Jazbec osvojili na treningu v Istanbulu, ki sva se ga udeležili konec aprila 2012. »Ustvarjanje 1 do 9« je povezovalo glasbo, umetnost in evropsko zavest skozi ustvarjanje kolažev in igranje na tar (tradicionalno

turško glasbilo). Na temo kulture in evropskih legend je potekala tudi izmenjava na Portugalskem, na katero se je v mesecu marcu 2012 odpravila skupina sedmih aktivnih članov našega društva.

Izmenjava »Svet je oder« (World is a stage), ki bo v avgustu v družbi udeležencev iz Islandije, Italije, Latvije, Poljske, Bolgarije in Slovenije potekala v Žetalah, bo tako kombinacija naših pridobljenih mednarodnih izkušenj, kot recimo tudi treninga, ki se ga je aprila udeležil Marko Kojc na Gran Canarii. Umetnost je lahko ena izmed poti in možnosti, ki povezujejo Evropo in spodbujajo mlade k aktivnemu iskanju novih poti do zaposlitve. Mlade do 30. leta starosti vabimo, da se odpravijo na pot Evropske prostovoljne službe v katero izmed evropskih držav. Gotovo ne bo zmanjkalo možnosti sodelovati v okviru EVS in z veseljem ti pomagamo pri tej odločitvi. V gospodarski situaciji, iz krča katere se Slovenija kar ne more izviti, ne koristi biti malodušen – bodi aktiven – bodi Mladi v Akciji! Imamo še nekaj prostih mest za udeležbo na seminarju v Romuniji v drugi polovici avgusta (iščemo 4 udeležence), prav tako še iščemo udeležence mladinske izmenjave v Žetalah (5 oseb). Vse informacije o EVS-u ali mednarodnih projektih dobiš na spletni strani www.td-zetale.net ali na e-mailu td.zetale@gmail.com.

Vsi aktivni člani Turističnega društva odkrivamo nove možnosti, pridobivamo izkušnje, ki jih prenašamo v lokalno okolje, te nam pomagajo do novih idej pri delovanju v lokalni skupnosti. Kot bi rekli Španci: »Para estar internacional, primero necesitas estar local« (za mednarodno osebo moraš v prvi vrsti biti zavedna lokalna oseba).

Vanja Vukalič

ŠD RIM - Po poteh Parenzane

V ŠD RIM se vsako leto trudimo v naš plan dela dodati nekaj novih aktivnosti, ki se jih lahko udeležijo tako mlajši kot starejši člani našega društva. Posebej v ta namen smo pred petimi leti ustanovili odbor znotraj društva, ki skrbi za organizacijo družabnih aktivnosti naših članov. Predvsem so tukaj mišljeni razni pohodi, kolesarjenje in izleti v bližnje in bolj oddaljene kraje. Prav izlet v bolj oddaljene in za marsikaterega člana manj raziskane kotičke naše prelepe Slovenije predstavlja vrhunec delovanja tega odbora.

Prejšnje leto smo tako uspešno organizirali izlet na Goričko, kjer smo osvojili kar dva najvišja vrhova te sicer nižinske regije.

Letos smo se odločili naše člane popeljati na Primorsko oziroma na obalno regijo naše domovine. Primorska je pokrajina in hkrati zgodovinska regija v zahodnem delu Slovenije. Poimenovanje deloma izhaja iz imena historične kronske dežele v času habsburške monarhije, ki se je v letih 1813 in 1918 imenovala Avstrijsko primorje, in v katerega okvir je spadal tudi slovenski del ozemlja. Danes se v Sloveniji pojem Primorske, ki sicer ne predstavlja enotne gospodarske ali upravne regije, deli v grobem na dve tradicionalni regiji, in sicer Goriško ter Slovensko Istro. Slovenska Istra obsega severni del polotoka Istre, kjer s pristaniščem Koper tvori pomorsko povezavo Slovenije s svetom. Odločili smo se, da naše člane letos popeljemo po poteh stare ozkotirne železniške proge Parenzane, med domačini imenovane tudi Porečanka. Železniška proga je nekoč povezovala Trst in Poreč. Proga nikoli ni imela večjega uspeha, zaradi česar je bila njena zgodovina relativno kratka, in sicer med leti 1902 in 1935. Zaradi zanimivo speljane trase je danes praktično po celi dolžini proge urejena sprehajalna in kolesarska pot, del katere smo prehodili tudi na našem pohodu. Pot smo začeli v Izoli in jo nadaljevali ob obali čez Simonov zaliv preko Dobrave do strunjanskih solin. V Strunjanu smo se priključili na Parenzano. Dokaj hitro nas je pot pripeljala do tunela, ki povezuje Strunjan s Portorožem. Tunnel imenovan Valeta je ostanek stare

železniške proge in danes zelo priljubljena bližnjica za kolesarje in pohodnike. V tunelu je tudi poleti prijetno hladno, kot smo ugotovili, pa je tunnel tudi zelo akustičen. Mimo portoroškega avditorija smo prispeli v center Portoroža, našega najbolj mondenega obalnega mesta. Prijeten sprehod ob obali nas je iz Portoroža popeljal do Tartinijevega trga v Piranu, kjer smo pohod tudi zaključili. Sledilo je le še kosilo in pot domov.

Obisk naše obale je vsekakor lepo doživetje in ga priporočamo vsem, ki še niso raziskali tega konca naše domovine.

Idej za podoben izlet v naslednjem letu nam že sedaj ne manjka. Zraven prijetnega druženja s člani predstavlja tak izlet tudi možnost za spoznavanje krajev, v katere se ljudje bolj poredko odpravljamo.

Verjamemo, da nam bo v nadaljnje uspelo organizirati in izpeljati še več podobnih izletov!

ŠD RIM

ŠD ŽETALE

Letošnja spomladanska otoplitev je v naše društvo vnesla ogromno željo ter zagnanost, tako na področju športnih aktivnostih kot na področju dela v društvu. Z veseljem sporočam, da je igrišče dodobra oživelo in, kot je v Žetalah že tradicija, nogomet zopet družni «stare in mlade». Rezultat naših treningov je viden tudi v regionalni ligi malega nogometa Haloze, kjer trenutno zasedamo drugo mesto. Tudi na delovnem področju ne mirujemo, saj

smo se tudi letos odločili za izdelavo presmeca velikana, ki smo ga na cvetno nedeljo postavili pred cerkev Marije Tolažnice. Postavitev presmeca, ki je v dolžino meril kar 22 metrov, je od nas zahtevala precej moči in spretnosti. Presmec je nato blagoslovil domači župnik Ciril Čuš. V maju smo organizirali tudi nočni turnir v malem nogometu, ki smo ga morali zaradi slabega vremena prestaviti za teden dni. Odras tega je bila bistveno slabša udeležba no-

gometnih ekip in gledalcev. Na turnirju je sodelovalo 8 ekip, izmed katerih je 1. mesto osvojilo ŠD Rim, 2. mesto Insem Atmos Maribor, ne-hvaležno tretje mesto pa je pripadlo ŠD Žetale.

Žetalčani, vabimo vas na igrišče, kjer se ob večerih pod reflektorji igra nogomet, ob toplih popoldnevih pa tudi košarka in odbojka.

David Stres

14. GOZDARSKI PRAZNIK V ŽETALAH

Prišla je pomlad. Minilo je leto. čas, ki nekatere dogodke poveže v krog. Eden od krogov se zaključi konec aprila, ko Strojni krožek Žetalanec prireja tekmovanje v gozdarskih veščinah. Krog? Štirinajsti po vrsti.

Tekmovanje je potekalo 27. aprila, dan prej pa smo organizirali okroglo mizo, ki je bila namenjena gozdarsko-kmetijski problematiki.

Letos je tekmovalo kar 23 tekmovalcev, od tega sta bili dve tekmovalki. Kot organizatorje nas veseli dejstvo, da je bilo letos kar nekaj novih tekmovalcev, za

katero smo teden dni prej pripravili tečaj, na katerem so na mehkejši način spoznali tekmovalne discipline.

Takšna tekmovanja so namenjena temu, da tekmovalci in gledalci prepoznavajo pasti dela v gozdu ter kako se jim z znanjem in brezhibno tehnično in varovalno opremo izogniti. Zato tekmovalec najprej pisno rešuje test iz varnega dela, potem pa še v šestih tehničnih disciplinah z motorno žago, ki ponazarjajo delo v gozdu. Tekmovalec ne sme stopiti v tekmovalni poligon, če na sebi nima zaščitnih hlač, čelade, rokavic, za pasom prve pomoči in je obut v stabilno obuvalo.

Sodniki iz Zavoda za gozdove Slovenije poskrbijo za

to, da tekmovanje poteka po pravilih. Izmerjene čase, prehode, prestopne, milimetre in kotne stopinje pretvorijo v točke. Zapletena naloga. A so ji vedno kos, saj gre za izkušene moške, ki nam stojijo ob strani že vsa leta. Za kar smo jim kot organizatorji seveda zelo hvaležni.

Pri delu z motorno žago v gozdu je pravilo, da tam nisi nikoli sam, ker nesreča nikoli ne počiva, skupinsko delo pa od posameznika zahteva odgovornost. Zato na teh tekmovanjih tekmovalec tekmuje posamezno in za ekipo.

Posamezniki:

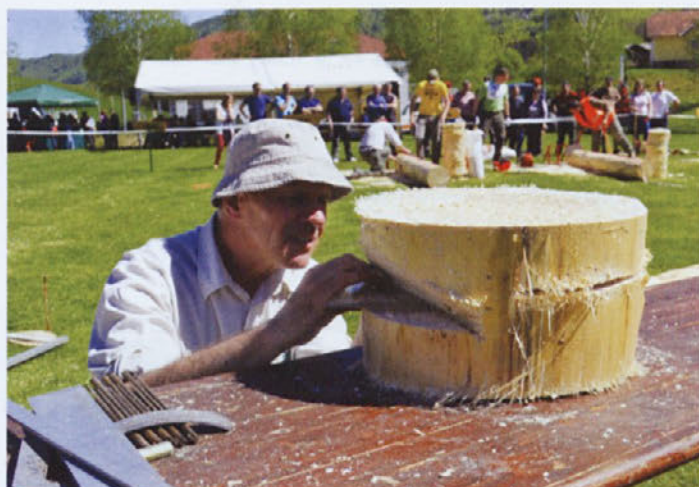
1.	Avgust PULKO	1229
2.	Slavko ŠIREC	1212
3.	Izidor ŠTAJNBERGER	1207
4.	Toni BUTOLEN	1202
5.	Gregor MLAKAR	1181
6.	Viktor ŽERAK	1174
7.	Stanko PULKO	1147
8.	Mitja ŠIREC	1146
9.	Klemen BUTOLEN	1087
10.	Robi JUS	1059

Posameznice:

1.	Veronika FURMAN	1056
2.	Kristina ŠTAJNBERGER	885

Ekipno:

1.	CEPINI (Slavko ŠIREC,Izidor ŠTAJNBERGER, Toni BUTOLEN)	3621
2.	GG MARIBOR GOZDNI OBRAT PTUJ (Viki ŽERAK, Gregor MLAKAR, Avgust PULKO)	3584
3.	GRČE (Mitja ŠIREC, Klemen BUTOLEN, Franc STOJNŠEK)	3104
4.	KAJLE (Stanko PULKO, Branko KOREZ, Milko VEK)	2873
5.	DESNI HLODI (Robi JUS, Nejc SAKELŠEK, Matej CVILAK)	2849

6.	LEVI HLODI (Fridi PULKO, Boštjan ŠTAJNBERGER, Poldi GAJŠEK)	2817
7.	ŠARLI (Srečko TACIGA, Vinko JERIČ, Ivan GOLOB)	2717
8.	MARJETICE (Veronika FURMAN, Kristina Štajnberger)	1941

Razlika v točkah se med tekmovalci iz leta v leto manjša, tako da vrstni red določajo dobesedno malenkosti. Tekmovanje je uspelo. Med sodelujočimi ni bilo niti najmanjše praske, tako je bil namen dosežen in zmagovalci smo postali vsi.

Se vidimo v naslednjem krogu!

tb

FINALNI TURNIR KLOŠ V ŽETALAH

Košarkarski klub Haloze je v soboto, 26. 5. 2012, v šolski telovadnici v Žetalah organiziral 4. finalni turnir košarkarske lige osnovnih šol (KLOŠ), na katerega so se uvrstile štiri najboljše ekipe, ki so se pomerile za razvrstitev od prvega do četrtega mesta. V ligi KLOŠ je igralo osem ekip osnovnih šol, ki so se na štirih turnirjih v prvem delu tekmovanja pomerile med seboj. Ekipe so sestavljali učenci in učenke od prvega do petega razreda, ki na posameznih šolah trenirajo košarko pod okriljem košarkarske šole.

Na finalnem turnirju v Žetalah sta se za tretje mesto pomerili ekipi OŠ Majšperk in OŠ Makole, uspešnejši so bili slednji. V odmoru med obema tekmama so se občinstvu v Žetalah predstavili učenci prvih razredov, ki so prikazali osvojene košarkarske veščine. Poskrbljeno je bilo tudi za gledalce, predvsem starše. Izbrani so se med seboj pomerili v spretnostnem vodenju in metanju na koš ter si priborili praktične nagrade. V finalni tekmi sta se za prvaka lige KLOŠ pomerili ekipi OŠ Žetale in OŠ Ptujška Gora. V napeti tekmi ni manjkalo požrtvovalnih vložkov akterjev na igrišču. Ekipa OŠ Žetale je vodila skozi celotno srečanje in na koncu

zmagala z rezultatom 32:17. Zadnjih nekaj minut srečanja so dobili priložnost še najmlajši igralci obeh ekip. Po koncu finalne tekme je sledilo podeljevanje nagrad in pokalov najboljšim. Vsak udeleženec finalnega turnirja je prejel tudi praktično darilo – predpasno tor-

bico. Več o tekmovanju si lahko preberete na spletni strani košarkarskega kluba (www.kkhaloze.com) pod zavihkom KLOŠ.

Košarkarski klub Haloze se ob tej priložnosti zahvaljuje Občini Žetale, Osnovni šoli Žetale, donatorjem, trenerjem, igralcem, igralkam, staršem in vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli k uspešni izvedbi finalnega turnirja KLOŠ – Ž e t a l e 2012. Se vidimo prihodnje leto v že peti izvedbi tekmovanja.

KK Haloze, Rok Vodušek

ROGLA, BOČ, DONAČKA GORA IN GOLICA

A se še spomnite plana pohodov zapisanega v prejšnji številki? Nekateri se, ampak v veliki večini pa žal ne. Škoda, saj člani Planinskega društva nismo kot politiki in njihove obljube, temveč pridno uresničujemo zadane plane. Tako smo se zadnjo marčevsko soboto odpravili na Roglo. Družba nasmejanih planincev se je najprej z avtomobili odpravila na Roglo, visoko 1517 m. Nekateri so še smučali, mi pa smo se najprej sprehodili do Lovrenških jezer. Potrebovali smo uro in pol. Pokukali smo iz smrekovega gozda in pred nami se je odprlo zeleno morje. Če pogledaš bolje, pa med vsem tem zelenjem

zagledaš barjanska okna. Po teh oknih je Lovrenško barje dobilo ime Lovrenška jezera. Privoščili smo si kratek oddih. Po gozdnih poteh smo pot nadaljevali do Koče na Pesku. Sledila je vrnitev k avtomobilom nazaj na Roglo. Tako smo naredili en velik krog. Sama pot ni prezahtevna, je pa potrebno vsaj malo kondicije. Za začetek je čisto dovolj, če se odpravite samo do jezerc in potem nazaj.

In prišla je velika noč in za nas velikonočni pohod. Na velikonočni ponedeljek smo se izpod Donačke gore odpravili na Boč. Zbrali smo se pri Rudijevem domu in se v lepem številu odpravili proti vznožju Boča.

Do vznožja smo potrebovali dobrih pet ur. Nekaj članov se je povzpelo še na vrh Boča. Pri domu smo se okrepčali, naredili nekaj posnetkov in se z avtomobili vrnili v domači kraj.

Živel prvi maj. Vsem znan kot praznik dela. Vsako leto ga člani obeležujemo s pohodom na Donačko goro. Zbrali smo se pred OŠ Žetale. Nekaj članov se je kar peš odpravilo na Donačko, ostali pa z avtomobili do Medgor in od tam naprej nadaljevali na vrh. Ponosni smo na naša nova mlada člana. Na vrh gore sta se povzpela po zajli. Prvič. In verjamem, da ne zadnjič. Bravo fanta. Le tako naprej. Vsi skupaj smo se zbrali pri Rudijevem domu, se okrepčali in pokramljali. Prekrasno je bilo.

poljanah, ki jih predvsem v mesecu maju obiskujejo številni pohodniki. Le koga? Ja Golico seveda. Pohod smo želeli izpeljati v čimvečjem številu, a žal ni šlo. Pa kljub slabemu vremenu se je v mesecu juniju nekaj članov odpravilo na Golico. Kljub naključnim zapletom in malce slabšemu vremenu, nam jo je uspelo osvojiti. Tudi narcise so še cvetele. Sama pot ni zahtevna, a v mokrem vremenu je možnost zdrsa. Na Golico se odpravite v kopnih razmerah, saj so strma pobočja vrha plazovita.

A naših planinskih dogodivščin še vedno ni konec. Čaka nas še nekaj pohodov.

Vabljeni!

*Lep planinski pozdrav!
Za PD Žetale, T.G.*

Poznana je predvsem po narcisnih

POGOVOR Z GOSPO MARIJO KRUŠIČ

Ob koncu šolskega leta sva se o šoli in o počitnicah pogovarjali z nekdanjo učiteljico in ravnateljico Osnovne šole Žetale gospo Marijo Krušič.

Pozdravljeni! Bliža se konec šolskega leta. Kako ga doživljate Vi kot dolgoletna pedagoška delavka? Se vas še kaj dotakne?

Še vedno nekako živim s šolo. Če rečem malce v šali, imam vsak dan počitnice, a kljub temu je vsaka celica prepletena s tem: petek je, zadnji dan šole, pred mano sta sobota in nedelja; spet je ponedeljek. V naši okolici živijo otroci, ki hodijo v šolo in me spomnijo nanjo. Skratka, »živim s šolo«. V meni je. In zdaj bodo spet počitnice.

Kako ste zaključek šolskega leta doživljali takrat, ko ste še bili v službi?

Prileglo se je, da je bilo konec šole. Učitelji in otroci – vsi smo bili potrebni počitka. Lepo je bilo zadnji šolski dan na zaključni slovesnosti v dvorani. Vsi smo bili veseli. Bilo je konec. A saj je hitro prišel spet september in krog se je zavrtel.

Šolstvo doživlja nenehne spremembe. Ali spremljate dogajanje v šolstvu? Kje oziroma kako?

Seveda jih spremljam. Vedno. Redno prebiram Večer, zanimajo me vzgojne oddaje po televiziji. Vse preberem, pogovarjam se z ljudmi, ki še delajo v šoli ali pa tudi ne več. S šolo sem živela in to ne more iz mene.

Kaj menite o spremembah v zadnjem letu, o stavki, o večanju učne obveze?

Zdi se mi, da je bilo najlepše takrat, ko je bila osemletka. Ne mislim, da devetletka ni v redu. Sedanja poseganja v šolstvo so preveč ranljiva. Mislim, da je devetletka dobro preizkušena in ni potrebna velikih sprememb. Tako naj bi ostalo.

Zakaj je učiteljski poklic med ljudmi nekako premalo cenjen?

Včasih si otroci marsičesa, kar si danes dovolijo, niso upali. Demokracije je malo preveč v šoli, ne vem, kako bi se izrazila. Dosti je odvisno od staršev otrok, od tega, kakšen pogled na šolo imajo oni. Prav je, da se otroci pogovarjajo z učitelji, da so sproščeni, vendar mora biti meja. Učenci jo morajo poznati, učitelji vendar tudi vzgajajo, otroci pa se morajo marsičesa še naučiti. Mora se vedeti, kje je meja. Včasih je bil učiteljski poklic, sploh na vasi, zelo cenjen. Zdaj tudi mediji naredijo svoje, saj včasih nekritično razpravljajo o dogodkih.

Kaj bi se po vašem mnenju v šolstvu res moralo spremeniti?

Morda to, da je učitelj res UČITELJ, da bi bil bolj spoštovan. Da bi otroci lepo povedali, spregovorili, se pogovorili tudi o stvareh, ki morda niso v redu. Otroci, ne vsi, preveč poznajo svoje pravice, dolžnosti pa potiskajo na stranski tir. Tudi starši nanje vplivajo s svojim negativnim mnenjem. To bi se moralo spremeniti.

Vsi vemo, da je potrebno sodelovanje vseh treh udeležencev v učnem procesu: staršev, učencev in učiteljev. Dokler vse lepo teče, je v redu. Kaj pa takrat, ko se kaj zalomi? Kdo naj rešuje konflikte in kako?

Konflikte naj rešujejo vsi trije skupaj. Morda je treba včasih malo počakati, da se stvari umirijo, da se »uležejo«, nato se skupaj iskreno pogovorijo. Vedno pa naj se stvari tudi zapišejo. Najboljše je, da se najprej pogovorijo, da se odkrije resnica. Družba, mediji, posebej TV, vplivajo na odnose, morda so preveč naelektreni ...

Ali se šola danes razlikuje od tiste, v kateri ste delali (ne mislim šolske zgradbe)?

Težko vprašanje. Seveda se razlikuje. Mogoče smo bili učitelji včasih bolj povezani, živeli smo v kraju, živeli smo s šolo. Ni se nam tako mudilo domov. Otroci zdaj premalo doživljajo naravo. Včasih so v

šolo hodili peš, veliko jih je bilo. Kako so »ukali« z brega na breg! Starši so čakali, da pridejo domov in gredo pomagat delat. Zdaj pa se otroci v šolo pripeljejo, delajo pa ne, morda niti nimajo kaj delati. Več časa so pred računalnikom, pred televizorjem. So bolj razgledani, jim je pa tudi dostopno vse, kar morda ni primerno za njihovo starost.

Vem, da vam je bilo poučevanje pisano na kožo. Zdaj ste že nekaj let v »penziji«. Če bi bili mladi, ali bi se še enkrat odločili za ta poklic? Zakaj?

Zagotovo bi se odločila za učiteljski poklic. Če bi se, bi se tudi izobrazila tako, kot je potrebno, ne bi študirala ob službi. Sigurno bi delala s knjigami, najbrž pa moj poklic ne bi bil le delo z računalnikom.

Ali menite, da imajo učitelji res preveč prostega časa, počitnic?

O tem pa mislim tako: nikakor ga ni preveč. Sistem šolstva je organiziran tako, da lahko imaš veliko, še preveč dela. Seveda se najdejo tudi izjeme, kot povsod. Ko je junija konec, je konec tudi moči, energije za delo in rabiš počitek do sredine avgusta, da nabereš moči za novo šolsko leto. Ne mislim, da v počitnicah le počivamo, saj delamo, a druge stvari.

Kaj bi ob koncu šolskega leta zaželeli učencem, staršem in učiteljem?

Vsem bi najprej zaželela, da štiri najst dni popolnoma razbremenijo misli na šolo, se sprostijo. Potem naj kaj lepega preberejo, skupaj z družino kam gredo, kaj skupaj delajo, se veselijo, naj dajo »pamet na pašo«. Učitelji naj se sprostijo v naravi, ob knjigi, se srečajo z ljudmi, si oblikujejo dopust na svoj, sebi najbolj prijeten način. Skratka, vsem želim prijetne, zdrave, vesele počitnice!

Najlepša hvala za pogovor. Tudi Vam želim prijetne počitnice, draga gospa Marija Krušič!

Marija Skok

POMLAD V ŽUPNIJI ŽETALE

Za nami je praznovanje Velike noči, zato smo v času, ki je bolj umirjen, kar se dogodkov tiče. V tem času smo obhajali Florjanovo nedeljo. Naši gasilci so se zbrali v uniformah v cerkvi Marije Tolažnice, kjer so se zahvalili da jih je njihov zavetnik Sv. Florjan varoval pri njihovem delu, hkrati pa tudi prejeli blagoslov, da bi bilo njihovo delo varno brez nesreč in da bi še naprej lahko služili in pomagali ljudem ob raznih nesrečah.

V mesecu maju smo praznovali prvo Sveto obhajilo. Osem veroučencev tretjega razreda je prvič prejelo Jezusa v podobi hostije. Slovesnost je potekala v cerkvi Marije Tolažnice, ki je bila zato priložnost lepo pripravljena in okrašena. Otroci so sijali od navdušenja in veselja, prav tako nji-

hovi starši, ki so bili ponosni na svoje otroke, ki so lepo sodelovali pri slovesnosti.

Mesec maj je posvečen Mariji, zato obhajamo ljudsko pobožnost - šmarnice. Tudi letos so se vsak večer zbrali v cerkvi otroci, ki so skupaj prebrali zgodnico, se o njej pogovarjali. Veliko veselje jim je tudi prepevanje, saj so ubrano prepevali otroške duhovne pesmi, zraven kazali z rokami in plesali. Po vsakih šmarnicah je sledila tudi igra v igralnici, kjer so imeli prave turnirje v namiznem nogometu. Da so letošnje šmarnice potekale redno, se moramo tudi zahvaliti ga. Veroniki Furman, ki je v dneh, ko je domači župnik g. Ciril odsoten vodila šmarnice, za njeno delo in skrb smo ji hvaležni, da je zraven svojih obveznosti prihajala in zavzeto vodila

šmarnice.

Kljub temu, da prihaja poletje in topli dnevi, v župniji mislimo na zimo, zato so se v teh mesecih pripravljajo drva za zimo, v kletnih prostorih pa urejamo zimsko kapelo, ki bo služila za Svete maše med tednom in razne skupine, ki se bodo lahko zbrale v prijetnem in ogrevanem prostoru.

Otroci so zaključili veroučno leto, kmalu bodo zapustili tudi šolske prostore in stopili v brezskrbne počitniške dni, v katerih bodo poskušali nabrati lepih vtisov in moči za novo šolsko leto. Želim, da tudi starši najdemo čas za oddih, se umaknemo vsakdanjemu hitenju in se nekoliko spočijemo skupaj z otroki, pa naj bo to ob vodi, v hribih ali preprosto doma na kakšnem sprehodu v naravi.

S.G.

OD TU IN TAM

V zaselkih naše občine se vedno nekaj dogaja. Eni kmetujejo, nekateri se vozijo v službo, marsikdo gospodinj, otroci hodijo v šolo, se izobražujejo, najmlajši se igrajo, veseli ljudje pa tudi pojejo.

Kultura

Del KD Žetale sestavljajo ženske in pojejo pod imenom Ženski pevski zbor z zborovodkinjo gospo Valentino Vidovič. Moški pevski zbor vodi g. Silvo Potočnik. Oba zbora pojeta na prireditvah v naši občini, pa tudi v drugih krajih,

udeležujejo se tudi pevskih revij. Obstaja tudi skupina pevcev in pevk, ki se družijo v cerkvenem zboru, pojejo ob mašnih daritvah. Večkrat so nastopali na revijah cerkvenih pevskih zborov. Tudi letos so zapeli v mesecu aprilu v cerkvi sv. Leopolda v Ptuju. Slišali smo dve lepo zapeti pesmi. Nekatere pevke so združene v skupino ljudskih pevk, v preteklosti so pele na različnih prireditvah in drugih dogodkih, a niso registrirane v društvo. Devetega junija letos so naše ljudske pevke za-

pele dve pesmi v kulturni dvorani Podlehnik. Povabile so jih Jablovške pevke Občine Podlehnik, ki so predstavile svojo prvo zgoščenko, kot gostje so sodelovali pevci, pevke sosednjih občin. Tako so se naše pevke prijetno počutile v družbi Jablovških pevk, vesele so sodelovanja. Naših 12 pevk je vodila gospa Monika Jazbec, ki že več kot trideset let z veseljem poje ljudske pesmi.

M.K.

UGANKE

Čevljev nikdar ne obuje,
saj celo brez nog potuje,
z repom prav veselo miga
in po vodi šviga.

Bela ptica
nad morjem leti,
bela ptica
se k morju spusti.
bela ptica na morju sedi.

Pisana nekje je skleda,
v nji slaščice so iz meda,
pridne delavke – žanjice
skledo praznijo brez žlice.

Črno je oblekel suktnjo
muzikant pred svojo luknjo.
S kljunčkom ne, le s krilci
poje, v soncu svira jo
po svoje.

M.S.

Rešitve: riba, galeb, cvet, črček

PRI GOSPE JUSTIKI MIKOLIČ

Zopet je minil lep junijski popoldan v zeleni, tihi naravi. Z gospo Marico sva prispeli na Medgore – del narave, ki jo obdajata Resenik in Donačka gora. Tri lepe hiše se bohotijo v zelenju, pasji lajež, a človeka nikjer. Gospa Marica razlaga, kako lepo doživlja sprehode v ta kraj; danes je vodja sprehoda. Vodi me navzdol po gozdni cesti, ozirava se za gobami, a ni nikjer nobene. Spremljajo naju ptičje melodije, soteska se razširi, na desni strani visoko pod goro lepa domačija, pred nama na levi nekoč velika kmetija s pravo kmečko hišo in z gospodarskimi poslopji. Spodaj lepa, nova hiša, v kateri stanuje 85-letna gospa Justika Mikolič. Tam gori živi sama, obdana s samoto in tišino. Gospa ureja okolico, vse je pokošeno, na vsakem koraku cvetoče rože, vrt v najlepši rasti solate, krompirja in drugih vrtnin. Nekoč je na tem delu narave živelo lepo število ljudi, že pri sosedovih je bila številna družina.

Tri dobro razpoložene ženske smo stopile v kuhinjo, prijazen prostor, in že klepetamo: »Oh, koliko trpljenja, težkega dela na teh bregovih; vsa obdelava z motiko, pozneje s plugom, ko pa bi lahko strojno obdelovali, so naši odhajali v večnost. Mama so prišli v ta kraj iz Peklače – kraju se reče Kočice, pisali so se Ducman. Tukajšnja domačija je bila Potočnikova, nastala je družina Potočnik. Mož je moral v drugo svetovno vojno, pa se ni nikoli vrnil. Mama so ostali s tremi sinovi v žalosti in trpljenju. Od Florjana je prispel možakar Šima, poročila sta se in od takrat smo bili Mikoličevi. Rodilo se je osem otrok, prvi sin Rudolf je padel leta 1942 kot borec 2. svetovne vojne tam daleč v Varšavi. Jože je tudi odšel od doma, Micika in Tilčka prav tako, tudi Zinka, doma smo ostale Gelčka, Lojzika in jaz. Mene so mama vedno vodili v kuhinjo, rekli so, da sem najbolj delavna in da moram kot ženska znati kuhati in opravljati gospodinjstva dela, zato sem mami zelo hvaležna, da so me vzpodbujali pri

delu. Kruha nam ni manjkalo, zmleli smo zrnje na ročni mlin in po treh urah je že zadišalo po kruhu. Tudi krompirja in fižola je bilo dovolj. Redili smo svinje, navadno smo imeli dve kravi in težke vole, ki so obračali zemljo po njivah. Tudi drva smo vozili z voli, večkrat smo jih peljali na prodajo na Ptuj, pa včasih ni bilo ugodnega kupca, to so bili težki časi. Mama so trpeli in pretrpeli več kot hruška v peči, a so ob vsem trpljenju dočakali 96 let. Bili so močna, postavna ženska s trdno voljo in vztrajnostjo.«

Pogovor sva obrnili na mladostna leta in ljubezen. To pa je bilo tako: »K hiši je prišel možakar in prosil mamo, da bi eno vzel za sopotnico, pa so mama rekli, Justika je najbolj delavna, njo vzemi. Ljubezen se je pletla, rodil se je sin Franci, ki živi z ženo v Šmarjah, tudi on že ima dva vnuka in družina živi na Ptuj. Sin Franci se večkrat pripelje k meni, pokosi okoli hiše, našaga drva in postori, kar je pri hiši potrebno. Imam ga zelo rada, včasih je bilo težko, šolal se je v Štorah, nekaj časa je stanoval v internatu, nato se je s »cinkarnarjem« vozil domov. Uredil si je življenje, a meni je hudo, ker je tako daleč od mene, a pride in gre, ker je tako pač življenje. Snaha je skrbna, delavna in dobra mama.

Za svoje zdravje rabim tablete, ki mi urejajo pritisk, srčni utrip, včasih mi popustijo živci, vzamem tableto in je boljše. Hudo je bilo, ko sem si pred leti zlomila v kolcu levo roko, tri tedne sem bila v bolnišnici, nato na zdravljenju v Laškem. Je že boljše, a pri delu me še spremljajo bolečine.«

Zanimivo je, da je šla gospa pri svojih 51-tih letih v službo, v CINKARNO CELJE se je vozila skoraj 15 let in prislužila si je pokojnino za današnje dni. Rada je potovala na romanja, bilo je petja, smeja in molitev. Na Svete Gore so pešačili, nekoč jih je zajela noč in so prespali kar na seniku. V mladih letih je hodila na sejme v Ptuj peš in bosa. Gospa se spominja dni, ko so po njihovem bregu

travo mulile ovce, ki so jih ostrigli, napredli volne in Justika je spletla mnogo lepih toplih jopic, puloverjev, rokavic, nogavic. Rada je sedla tudi k šivalnemu stroju in si kaj zašila. Rada še kaj prebere, pogleda oddaje na TV, poslušaa radio, a brez slušnega aparata bi bilo težko.

Kako težko bi ji bilo, če ne bi bilo tako blizu nečakinje Jožice Železnik, ki jo redno obiskuje, kaj postori, pripelje, tudi Justiko večkrat kam odpelje. Zelo ji je hvaležna za vsako pomoč in njeno dobro voljo, rada se s teto pogovarja in s svojo energijo dobro vpliva na njeno vsakdanjost.

Tako je minilo 90 minut klepete, spominov in z gospo Marico sva rekli: »Hvala Vam, Justika, za torkov popoldan, ostanite zdravi in tako dobro razpoloženi, najin sprehod bova še večkrat ponovili in z Vami poklepetali, lep pozdrav in kmalu nasvidenje.«

Tako spletam spomine naših starejših krajanov, krajanek, ki so preprosti, zgovorni. Vedno nam je druženje prijetno, so pa tudi taki, ki se radi pogovorijo kar po telefonu. In na tak način je stekel pogovor z gospo Marijo Širec, tam doli ob robu Rogatnice v Čermožišah 77. Gospa je malo »pogamrala« o zdravstvenih težavah; v življenju je že tako, da v starosti opešajo noge. To se je dotaknilo tudi gospe Micike, ki si pri hoji pomaga z berglami, postopa po dvorišču, še kaj postori in živi kot vdova v sožitju s hčerko Anico. Nedaleč od njiju živi vnukinja Andreja z družino, malo vstran sin Tonček, na rogaški strani hčerka Marija, prihajajo in odhajajo. Poveseli se z vnuki, ima pravnuke, ob mislih na vse domače ji teče čas 84. leta življenja, piše spomine in zapolnjuje čas vsakdanjika.

Prijeten je bil pogovor z gospo Miciko, rekli sva si, da se morda srečava še kdaj na štiri oči in si poveva še mnogo lepega o minulem življenju.

M.K.

12. SLIKARSKI EX TEMPORE ŽETALE 2012

Od 4. do 10. junija 2012 je v Občini Žetale potekal 12. slikarski ex tempore Žetale 2012, ki se ga je udeležilo 50 slikarjev iz domovine in tujine. Svoje likovne stvaritve je oddalo 45 slikarjev. V soboto popoldne so se slikarji zbrali na srečanju v obratu restavracije Gastro v Kočicach.

Otvoritev razstave je bila v nedeljo, 10.

junija 2012, ob 11. uri na platoju pred Prosvetno dvorano Žetale. V kulturnem programu sta sodelovala Ženski pevski zbor Kulturnega društva Žetale in Moški pevski zbor KD Žetale. Slavnostni govornik je bil župan Občine Žetale, ki je v nagovoru posebej poudaril pomen Ex tempora za Občino Žetale.

Sledila je podelitev nagrad, ki so jih prejeli:

GRAND PRIX v višini 500 EUR je prispevala Občina Žetale. Nagrado prejme slikar Vlado Geršak st. za likovno delo z naslovom »Haloze«.

1. nagrado v višini 450 EUR je prispevalo Cestno podjetje Ptuj. Nagrado prejme slikarka Miriam Sarricchio za likovno delo »Na vinogradu po dežju«.

2. nagrado v višini 400 EUR je prispevalo podjetje GASTRO, d.o.o. iz Ptuja. Nagrado prejme slikarka Ana Krajnc za likovno delo »Žetale v objemu«.

3. nagrado v višini 280 EUR je prispevala Občina Podlehnik. Nagrado prejme slikar Gregor Samastur za likovno delo »Pot v Žetale«.

4. nagrado v višini 250 EUR je prispevalo podjetje TMD invest, d.o.o. iz Ptuja. Nagrado prejme slikarka Sonja Pišek za likovno delo »S Ptuja v Žetale«.

5. nagrado v višini 250 EUR je prispevalo podjetje GP PROJECT ING iz Ptuja. Nagrado prejme slikar Marko Vodopivec za likovno delo z naslovom »Geneza na Reberšekom«.

6. nagrado v višini 220 EUR je prispevala občina Majšperk. Nagrado prejme slikar Igor Dacinger za likovno delo z naslovom »Resenikovo Dobrovje«.

7. nagrado – razstavljanje v galeriji AP v Majšperku je prispevalo podjetje Albin promotion iz Majšperka. Nagrado prejme Petar Lazarevič za likovno delo »Božajoča svetloba«.

Nagrade za likovna dela manjšega formata:

Bon v višini 150 EUR je prispevalo podjetje GAOK Sašo Gajšt, s.p. iz Sestrž. Nagrado prejme slikar Jože Potokar za likovno delo »Nadole«.

Bon v višini 150 EUR je prispevala trgovina Artis Ptuj. Nagrado prejme Jasminka Čišič za likovno delo »Haloško zlato«.

Nagrado v višini 100 EUR je prispevalo podjetje Čisto mesto, d.o.o. iz Ptuja. Nagrado prejme slikarka Nevenka Kralj za likovno delo »Zelenilo Haloz«.

O nagrajenih delih je spregovoril likovni kritik Mario Berdič. Razstavo je odprl župan Občine Žetale Anton Butolen. Ogljed razstave je bil že po tradiciji združen z družabnim srečanjem in pogostitvijo, ki so jo pripravile članice Društva podeželskih žena Žetale.

Jože Krivec

LE KAJ POČNEJO OTROCI V VRTCU

Čas, ki ga otroci preživijo v vrtcu, vedno hitro mine. Dejavnosti, v katerih sodelujejo, so raznolike, nudimo jim veliko izzivov in možnosti, da spoznajo vedno kaj novega. Naš vsakdan se sicer vsako jutro prične z jutranjim razgibavanjem in slastnim zajtrkom, nadaljuje pa v jutranjem krogu, kjer si kaj lepega povemo, zapojemo, zaželimo lep dan in se dogovorimo, kaj bomo tisti dan počeli. Verjemite, da nam ni prav nikoli dolgčas.

Pomlad nam je prinesla nove ideje za raziskovanje in učenje. Lotili smo se vrtnarjenja, posejali smo različna semena, jih opazovali pri rasti in spoznavali, kaj rastline potrebujejo za življenje. Poskusili smo že, kakšnega okusa je rdeča redkvice iz našega vrta.

Na bližnjem travniku smo opazovali drobne živali (žuželke, polže, deževnike, ...), različne rastline ter uživali ob pihanju regratovih lučk. V pomoč so nam bila povečevalna stekla in opazovalne posodice, ogledali pa smo si tudi veliko slikanic na to temo, slikali ter risali in peli pesmi o živalih. Veliko novih stvari o čebelah smo izvedeli na obisku pri čebelarju g. Bukšek, lahko pa šimo se tudi posladkali z medom. Otrokom je bilo najbolj všeč, ko so si lahko naredili čebelarjevo zaščitno pokrivalo.

že obiskala zobna asistentka, skupaj smo utrjevali pomen zdrave prehrane in rednega čiščenja zob. Svoje zobke pa so otroci pogumno pokazali zobozdravnici v ambulanti.

Obiskal nas je tudi kuhar in nam spekel slastne palačinke. Otroci so spoznali sestavine in kuharju z velikim veseljem pomagali pri mešanju mase, še raje pa so se zatem s palačinkami posladkali.

Igrišče našega vrta nam omogoča igro na različnih plezalih, zviralih, toboganu, kjer se povsem sprostitjo in razživijo tudi najmlajši otroci.

V igri s kamenčki, lopaticami, grabljicami in različnimi posodicami otroci zelo uživajo in se v njej zaposlijo daljši čas. Všeč so jim že najbolj preproste znanjavne izkušnje, ko se kamenčkov dotikajo, jih presipavajo in hkrati že spretno obvladujejo lopatice, s katerimi polnijo različno velike posodice.

Vse to in še veliko več smo počeli v teh mesecih. Se pa že veselimo toplih poletnih dni, ki si jih bomo skupaj krajšali z igro ob vodi, mivki in drugimi igralnimi delavnicami.

Simona Krčar

Prav tako otrokom omogočimo čim več gibalnih aktivnosti, katere popestrimo z različnimi gibalnimi nalogami in rekviziti. Z velikim veseljem so otroci pripeljali v vrtec svoja kolesa in skiroje. Uživali so v spretnostni vožnji in upoštevali pravila varne vožnje, pozorni pa so morali biti tudi na varnost sebe in drugih. Otroci prvega starostnega oddelka so bili prav tako zelo spretni na svojih poganjalčkih.

V vrtcu tudi veliko izdelujemo. Tako smo si izdelali kar nekaj matematično-didaktičnih iger iz odpadnih in naravnih materialov, s katerimi se otroci zelo radi igrajo. Ob dominah pa se učijo tudi ujemanja geometrijskih vzorcev in štetja.

Otroci se zelo razveselijo obiskov. Nekajkrat nas je

